

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 564/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť A. C., zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Kubovičom, HKP Legal, s. r. o., Sasinkova 6, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 141/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. C. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. augusta 2014 doručená sťažnosť A. C. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Kubovičom, HKP Legal, s. r. o., Sasinkova 6, Bratislava, vo veci namietaného porušenie jej základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 141/97.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„... sťažovateľka podala v októbri roku 1997 návrh na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. ...

Konanie bolo na Okresný súd Dunajská Streda vedené pod sp. zn. 10 C/141/97. Od podania návrhu samotného do rozhodnutia vo veci samej ubehli takmer celé štyri roky.

Proti... rozsudku podala sťažovateľka... odvolanie. ...

Odvolací súd návrhu sťažovateľky vyhovel a uznesením zo dňa 25. 09. 2002, sp. zn. 11 Co/11/02 napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd Dunajská Streda v tejto veci opätovne rozhodol až dňa 06. 03. 2008, teda s odstupom takmer šiestich rokov.

Opravným uznesením zo dňa 25. 11. 2008 potom opravil výrok o výplate finančného vyrovnania v písomnom vyhotovení rozsudku tak, že tak doplnil pôvodne chýbajúcu sumu vyrovnania...

Proti... rozsudku podala... odvolanie... navrhovateľka...

Krajský súd v Trnave... rozsudok súdu prvého stupňa uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Od uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. 10. 2009, sp. zn. 10 Co/47/2009, nebolo vo veci ďalej konané a rozhodnuté až do roku júla 2013.

Z uvedených skutočností vyplýva, že Okresný súd Dunajská Streda právoplatne rozhodol v predmetnom konaní po viac než štyroch rokoch a to bez zavinenia na strane sťažovateľky.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Dunajská Streda porušené.

2. Sťažovateľke... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 3.000,- EUR..., ktoré jej je Okresný súd Dunajská Streda povinný vyplatiť na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Dunajská Streda je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia... sťažovateľke... v sume 340,90 EUR... na účet advokátskej kancelárie HKP Legal, s. r. o... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 141/97.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou, s jej prílohami a po overení aktuálneho stavu konania na okresnom súde dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v nadväznosti na takto vymedzený účel označeného práva vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48

ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte mohlo dochádzať a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte mohla trvať (napr. m. m. II. ÚS 387/06, IV. ÚS 46/07, IV. ÚS 263/08, I. ÚS 28/08).

Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ako to vyplýva z jeho rozhodnutia o sťažnosti č. 16970/05 vo veci sťažovateľa Miroslava Mazureka proti Slovenskej republike.

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovanie sťažnosti na okresnom súde zistil, že okresný súd vo veci rozhodol už 17. októbra 2013 rozsudkom sp. zn. 10 C 141/97 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Sťažovateľka podala proti rozsudku okresného súdu odvolanie, ktoré však podaním doručeným okresnému súdu 26. marca 2014 vzala späť. Z uvedeného dôvodu Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 10 Co 119/2014-617 z 30. júla 2014 konanie zastavil.

Z uvedeného je zřejmé, že okresný súd nielenže v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 11. augusta 2014) nekonal, ale nebolo možné ani predpokladať, že by v merite veci v budúcnosti opätovne mohol konať vzhľadom na späťvzatie odvolania sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu.

Ústavný súd konštatuje, že vydaním prvostupňového rozsudku a postúpením veci krajskému súdu okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľky, a to pred doručením jej sťažnosti ústavnému súdu. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, a preto záležitosť možno posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní stavu právnej neistoty sťažovateľky skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieskumy v ňom, a teda

nemohol ani porušovať sťažovateľkou označené práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2014